

מלבי"ם פרשת במדבר

במדבר פרק ד, יז-כ

(יז) וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: (יח) אֶל־תְּכַרְיֵתוּ אֶת־שַׁבָּט מִשְׁפַּחַת הַקְּהֵלִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּים: (יט) וְזֹאתוּ עֲשׂוּ לָהֶם וְחִיֵּי וְלֹא יָמָתוּ בְּגִשְׁתֶּם אֶת־קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים אֲהֲרֹן וּבְנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל־עֲבֹדָתוֹ וְאֶל־מִשְׁאֹ: (כ) וְלֹא־יָבֹאוּ לְרֵאוֹת כְּבָלַע אֶת־הַקֹּדֶשׁ וּמָתוּ:

מלבי"ם במדבר פרק ד פסוק יח

(יח - יט) אל תכריתו, עתה חדש להם צווי אחרת שמפני **שיש חשש שמרוב חשיבות הקדש יטהר כ"א לשאת וידחקו א"ע קודם שיתכסו הכלים** כמעשה שהיו רצין ועולים בכבש ע"כ צוה שאין רשות לבני קהת לעשות דבר מעצמם רק עפ"י משטרם של אהרן ובניו שיסדרו לכל אחד מה ישא וכמה שעות ישא, ועז"א אהרן ובניו יבואו ושמו איש איש על עבודתו ואל משאו, ר"ל שיסדר מי ישא ומי יעבוד ר"ל להניח על כתף הנושאים, ובכל שעה החליפו הנושאים והכל על פי פקודת אהרן, **וממילא לא ידחקו** לכנוס קודם הזמן **ועי"כ לא יבואו לראות וכו':**

משנה מסכת יומא פרק ב משנה ב

מעשה שהיו שניהם שוין ורצין ועולין בכבש **ודחף אחד מהן את חבירו ונפל ונשברה רגלו** וכיון שראו בית דין שבאין לידי סכנה התקינו שלא יהו תורמין את המזבח אלא בפייס ארבע פייסות היו שם וזה הפייס הראשון: